

VATANI PŘICHÁZÍ

Daniel Janiš

Splendidum družstvo

VATANI PŘICHÁZÍ

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

VATANI PŘICHÁZÍ

Copyright © Daniel Janů, 2022

Cover © Splendidum družstvo, 2022

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2022

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-216-1 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-217-8 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-218-5 (PDF)

Obsah

1. Brusel, sídlo Interpolu, 5. června 2074
2. Podzemní laboratoř BI, 3 patro
3. Na mostě
4. Smrt měla své žně
5. Modely USKI jsou pryč
6. Časová událost před střetem nákladáku s dodávkou
7. Současnost
8. Zdání klame
9. Model 01
10. Kapitán Alain Dubonga
11. Senny Janssens
12. Incident u kostela svaté Kateřiny
13. Podzemní laboratoř BI
14. Kemal
15. Neměnný rituál
16. Model 02
17. Druhý den, 4:31
18. Model 01 jako Rick
19. Poručík Staber
20. Kdo je Paulo Madena?
21. Pátrání
22. Východní část Bruselu, o hodinu později
23. Budova Interpolu
24. Zkorumpovaný policajt
25. Byt Sennyho Janssena
26. Podle plánu
27. Centrum Bruselu
28. Budova Interpolu, o dva dny později

29. Uvnitř sálu
30. Nevhodný objekt
31. Osud seržanta Picklese
32. Smrt kapitána Dubongy
33. Jonos
34. Opuštěné skladiště
35. Bekky
36. Útěk
37. Hank a Bekky
38. Střelba v motelu
39. Bruggy, 2020
40. Nemocnice AZ Sint Jan
41. Inspektor Buma
42. Centrum města
43. Paříž, ve stejnou dobu
44. Bruggy, o hodinu později
45. Amsterdam
46. Londýn, Národní galerie
47. Paříž, 10:30
48. Praha, 17:17
49. Hrad Frankestein, 17:17
50. Berlín, 17:17
51. Vatikán, 18:18
52. Praha, 18:28
53. Hrad Frankestein, 18:28
54. Vatikán, 18:38
55. Belgie, Oostende, 21. srpna 2020, 14:18
56. Brusel, hotel Majesty, pokoj č. 5, ve stejnou dobu
57. Oostende, 15:10
58. Berlín, 15:12
59. Oostende, 15:26
60. Brusel, policejní oddělení, 22. srpna 2020, 08:28
61. Amsterdam, NKI institut, 9:12
62. Essen, Německo, Národní galerie, 11:11
63. Vataní hledají Herona
64. Essenský park, 12:14

65. Berlín, 14:14

66. Jonos a Suzy

1. Brusel, sídlo Interpolu, 5. června 2074

Ředitel Interpolu plukovník Gausen měl ve své kanceláři schůzi s veliteli všech bezpečnostních sekcí. Důvodem byl výbuch autobusu u muzea přírodních věd před dvěma dny. Jediný přeživší ležel v kritickém stavu ve zdejší nemocnici. Má nepřetržitou ochranu, aby mohl popsat, co se stalo. Popřípadě identifikovat útočníky.

„Jsou to dva dny a vy nemáte nic!“ zuřil Gausen.

„Stále čekáme, až se Arno Veksjed probere,“ poznamenal major De Tiejn, velitel sekce A.

„A co když se neprobere vůbec?!“

„Řediteli, máme v terénu dvacet lidí a snaží se od svědků zjistit, kdo by...“

„...Marso!“ přerušil ho plukovník. „Stalo se to v sobotu. Je úterý a my víme jen, že autobus roztrhala C4, kterou útočníci mohli sehnat kdekoliv. A také!“ pozvedl ruku. „V autobusu se nacházelo patnáct lidí. Z toho tři děti. Sakra!“

„Najdeme je!“ ozval se kapitán Parkea. Velitel sekce B. „Přišlo to tak najednou, že svědkové viděli jen výbuch. Útočníci už dávno v autobuse neseseděli, ale proč přišel výbuch zrovna u muzea, zatím nevíme. Zjistíme to.“

„Vaše pozitivní myšlení...“ pousmál se Gausen „...se mi líbí, kapitáne,“ pokračoval. „Jen doufám, že to bude, co nejdříve. Jinak v Bruselu začnou další nepokoje.“

„Zatím se můžeme jen domnívat, že za tím stojí bezejmenná radikální skupina,“ poznamenal Parkea.

„Nebudu podporovat nějaké domněnky, chci mít jistotu!“ pronesl plukovník.

„Nikdo se k tomu nepřihlásil, pane,“ promluví zástupce ředitele major Marso.

„Čekáte, že nám pošlou textovku?“ snaží se být De Tiejn sarkastický.

Evidentně nemá Marsa rád.

Eh!

Major Marso mávne rukou.

„Jako jediný mlčíte, Sorjene,“ ohlédne se plukovník Gausen na zástupce kybersekce, Liva Sorjena.

„Nemám k tomu, co říct,“ zareaguje na to Sorjen.

„Ne?“ podiví se plukovník.

„Před týdnem jsem vám nabízel dva vylepšené modely USKI.“

„Chcete mezi lidi vypustit kyborgy?“ diví se Marso.

„Nejsou to kyborgové,“ hájí své modely doktor Sorjen.

„Ale můžeme jim věřit?“ varuje De Tiejn.

„A komu můžeme, v této nejisté době?“ sykne kapitán Parkea.

Plukovník Gausen mlčí. Ovšem jen na chvíli. „Chci je vidět. Než tomu vašemu projektu dám zelenou.“

„Samozřejmě.“

Sorjen kývne a jemně se ušklíbne.

Věnováno zástupci ředitele Marsovi, který byl od začátku proti.

2. Podzemní laboratoř BI, 3 patro

Liv Sorjen se svými asistenty Lucem Bastenem a Paulem Vessenem doladřovali poslední program pro USKI (univerzální vojáci s kybernetickými implantáty).

„Tohle se musí podařit, pánové!“ pronesl nadšeně Sorjen.

„Nepochybuji o tom,“ přitakal Basten.

Paul Vesen jen přikývl.

„Za chvíli dorazí plukovník Gausen se svým stínem Marsem,“ řekl Sorjen a odešel do vedlejší místnosti.

„Je to tak vzrušující,“ šeptne Luc.

„Ovšem,“ ozve se Paul.

„Tváříš se jako bys nebyl zvědavý.“

„Nepochybuji o tom, že doktor Sorjen vytvořil bezchybné stroje.“

„Těším se, až je uvidím v akci.“

„Musím tě zklamat.“

„Co?“

„Ty to neuvidíš,“ šeptne Paul a píchne do ruky Luca Bastena injekční jehlu.

„Co-co.“

„Navždy usneš.“

Luc vytřeští oči a chce vykřiknout, ale hrdlo mu ztuhlo. Chytá se za krk. Lapá po dechu. Pokouší se vstát. V nohách ucítí slabost. Klesá k zemi. Během několika vteřin umírá.

„Doktore Sorjene, Luc omdlel!“ vykřikne Paul Vessen.

„Zavolejte záchranku!“

„Za chvíli je tu plukovník Gausen a jeho zástupce Marsen.“

„Sakra!“

Paul Vessen se skloní k tělu Luca Bastena a informuje doktora Sorjena, že jeho první asistent je mrtvý.

„To není dobré!“

„Odtáhnou ho do vedlejší místnosti. Pak se jeho těla zbavíme,“ navrhuje Vessen.

„Co to říkáte, Vessene?!“ ohradí se Sorjen.

„Dovolíte, aby jeho smrt zastavila váš projekt?“

„Ehm, já-tohle. Je to jako zlý sen!“

„Musíte se rozhodnout, doktore!“

Paul Vessen tlačí na Sorjena. Rozhodně ví, proč to dělá. Chce, aby ten projekt byl spuštěn. Luc Basten byl překážkou. Je si jistý, že doktora přesvědčí.

„Co když se to někdo dozví?“

Doktor Sorjen váhá.

„Nikdo se to nedozví,“ uklidňuje ho Vessen.

„Možná máte pravdu,“ šeptá Sorjen.

Je zklamaný ztrátou svého prvního asistenta Luca Bastena.

„Pokud se plukovník Gausen dozví o smrti vašeho asistenta před spuštěním USKI, bude chtít prošetřit jeho smrt a projekt zastaví,“ vysvětluje Vessen.

Jeho psychologická manipulace má úspěch. Doktor Sorjen se nakonec rozhoduje pro utajení smrti Luca Bastena.

„Zbavte se těla!“

„Ano,“ Paul Vessen kývne a odtáhne mrtvolu muže v bílém plášti do vedlejší místnosti.

Kódem zamyká místnost.

Vrací se k doktoru Sorjenovi. Chytá jej kolem ramen a snaží se mu být oporou.

„Zvládneme to!“

„Jsem rád, že tomu věříte.“

„Jinak bych tu nebyl.“

„Luc Basten se na tom projektu také dost nadřel.“

„Jeho smrt nebude zapomenuta.“

„Pokud se budeme rozhodovat, jak pojmenujeme modely. Jeden z nich se bude jmenovat Luc.“

„Vím, že jste si byli blízcí. Mnohem více, než je známo,“ ozve se Paul ve chvíli, kdy se otevírají vstupní dveře.

„To mi pak vysvětlíte!“ ohradí se Sorjen a jde uvítat návštěvu, která právě přichází.

Paul Vessen se jen zaculí.

Ředitel Interpolu plukovník Gausen a jeho zástupce major Marso vcházejí do laboratoře.

„Jste tu včas, plukovníku,“ promluví Sorjen.

„Dochvilnost je ctnost králů,“ řekne Gausen a postaví se před první subjekt.

Muž v modré uniformě hledí před sebe. Nehýbe se.

„Jsem vážně zvědav,“ promluví zástupce Marso.

„Nebudete zklamán.“

„To doufám.“

„Mohu spustit první model?“ ptá se Paul Vessen.

Doktor Sorjen kývne.

„Kde máte druhého asistenta?“ všimne si plukovník.

„Musel odjet za nemocnou matkou,“ zalhal Sorjen.

Ředitel Gausen pokyne hlavou a pozvednutím ruky dává povel ke spuštění modelu USKI.

Ω

První model USKI ožil. Otočil hlavou směrem k doktoru Sorjenovi.

„Doktore!“ promluvil.

„Jsme v pozici Boha!“ vyprskne Marso.

„Tak bych to asi nenazval,“ šeptne skromně doktor Sorjen.

„Předved'te, co umí!“ ozve se ředitel.

„Model 01. Projdi se kolem nás,“ nařídil Sorjen.

USKI se však nepohnul.

„Co se děje?“ ptá se doktor směrem k Paulu Vessenovi.

„Hned to bude,“ pronese Paul.

„Cože?!“ podiví se Marso. „Myslel jsem, že to bude...“

Jeho slova přerušila paže Modelu 01, která jej srazila k zemi. Plukovník Gausem uskočil stranou.

„Co se to děje?!“

„Model 01, stát!“ vykřikne Sorjen.

„Neposlechne vás, doktore!“ ozve se Vessen. „Teď jsem jeho pánem já.“

„Zbláznil jste se, Vessene?!“

„V žádném případě,“ odvětlí Vessen.

Levou rukou ukáže na plukovníka Gausena. Model 01 vytahuje z pouzdra zbraň.

„Nemá mít zbraň!“ vykřikne Sorjen.

„Ale teď jí má!“

Bang!

Zazněl výstřel. Kulka zasáhne hlavu ředitele Gausena. Mrtvý padá k zemi.

„Co to děláte?“ ptá se Sorjen a snaží se utéct ke dveřím.

Dveře na bezpečnostní kartu doktora Sorjena nereagují.

„Změnil jsem kód.“

„Zničil jste vše, na čem jsme společně pracovali.“

„Omyl, doktore. Jen jsem posunul tento projekt na vyšší level.“

„Jste blázen.“

„To rozhodně nejsem.“

Paul Vessen dává příkaz k eliminaci doktora Sorjena. Model 01 jeho příkaz bez jediného zaváhání vykoná.

Bang!

Výstřel zasahuje doktora Sorjena. Jeho tělo dopadne na stěnu a sklouzává dolů. Je mrtvý.

„Teď se změní svět!“ vyhrkne Paul Vessen.

Jeho nadšení nezná mezí. Tento okamžik se mu na chvíli pokusil pokazit zástupce velitele Marso, který se pomalu zvedal ze země.

„Myslím, že jste zašel daleko,“ vykřikne a míří na něho svou zbraní.

„Odložte svou zbraň a přežijete, majore!“

„Víte, že to neudělám.“

Model 01 neváhá. Střelou zasáhne majora Marso do hlavy. Krev se rozstříkne na podlaze.

Bang!

Major stačil ještě vystřelit. Kulka zasáhla Paula Vessenena do ruky.

„Sakra!“ zakleje Vessen.

Chytá si ruku.

„Zranění není smrtelné,“ ozve se model 01.

„Ano, já vím,“ kývne Vessen.

Po nějaké době se otvírají dveře. Do laboratoře vcházejí tři maskovaní muži. Model 01 okamžitě proti nim pozvedne svou zbraň.

„Klid. To jsou přátelé!“ ozve se Vessen.

„Kde je ten druhý?“ ptá se jeden z mužů.

„Tamhle,“ ukazuje Vessen rukou k druhému v průhledném válci.

„Dobrá práce.“

Paul Vessen jen přikývne a sleduje, jak muži nakládají model 02 na laboratorní pojízdný stůl. S notebookem ve zdravé ruce odchází následován modelem 01 suterénem pryč.

3. Na mostě

Neznámá ozbrojená skupina v černé dodávce vyjíždí z podzemních garáží. Paul Vessen na místě spolujezdce se ohlíží ke strážnici. Před ní leží dva mrtví muži.

„Letadlo už na nás čeká,“ promluví řidič.

Svléká si masku.

Paul Vessen pokyne hlavou. „Naše čekání se vyplatilo.“

„Nepřítel umí postavit neuvěřitelné stroje!“ ozývá se muž sedící vedle modelu 01.

USKI pozoruje a monitoruje chování cizích mužů. Nesoudí a nerozlišuje podle barvy pleti. Jen pozoruje a vyhodnocuje. Hned poznal, že jsou to válečníci.

„A my ty stroje využijeme proti nim,“ dodává jiný muž.

„Kdo změnil plán?“ ptá se Paul Vessen.

„Ibra.“

„Měli jsme se přesunout do Antverp a tam se spojit s naší buňkou.“

„Ano, vím.“

„Proč se rozhodl změnit plán.“

„Tento příkaz přišel z vyšších míst. O tom my nerozhodujeme. Jsme vojáci a plníme rozkazy. Bez odmlouvání.“

„Ovšem,“ přikývne Vessen.

Vůz pokračuje po hlavní magistrále směrem k letišti, kde na ně čeká soukromé letadlo. Černá dodávka se zastavuje na křižovatce. Červená. Oranžová. Zelená. Vůz se znovu rozjíždí. Odbočuje doprava. Čtyřproudá silnice se okamžitě plní dalšími vozy. Před mostem se objevuje nákladák. Jede stále vedle nich. Nikdo v černé dodávce netuší, že jsou hodiny jejich života sečteny. Řidič nákladáku před nájezdem na most vráží do černé dodávky a natlačí vůz na svodidla. Jiskry létají. Lidé uvnitř křičí. Dodávka se pokouší vymanit ze sevření, ale marně. Nákladák na okamžik povolí, aby mohl do dodávky znovu narazit. Železná konstrukce vozu se začíná rolovat, jako by byla z papíru. Spolujezdec umírá jako první. Nákladák tlačí černý vůz více do svodidel, až se vozidlo nakonec dostává přes ocelový zádržný systém. Zůstává na okamžik viset zachycené za zničenou kabinu. Nárazem se otvírají zadní dveře a z vozu vypadává tělo muže v modrém oděvu. Spadne na betonovou silnici. Vozy se začínají vyhýbat místu nehody. Někteří nedokážou zastavit včas svá vozidla a narážejí do ostatních. Tvoří se hromadná nehoda. Ozývá se pískání gum, skřípání plechů. Černá dodávka po chvilce padá z mostu do řeky.

Řidič nákladáku pokračuje dál. Zastavuje na druhé straně mostu. Sjíždí do pomalejšího pruhu, kde svůj vůz odstaví. Muž drobné postavy s čepicí na hlavě vystupuje z nákladáku. Rukou si upravuje brýle a vousy. Nastupuje do připraveného zeleného BMW. Vůz odjíždí do města. Zastavuje u řady dvoupatrových domů. Strhává z obličeje falešné vousy a brýle. Společně s čepicí skončí na předním sedadle. Muž v modrém triku s nápisem GLORY opouští vozidlo a ztrácí se v davu.

4. Smrt měla své žně

Na mostě se objevují hasičské sbory a záchranáři, kteří pomáhají zraněným. Jeden hasičský vůz je u břehu řeky a s pomocí jeřábu se snaží vylovit černou dodávku.

„Co tu máme?“ ptá se policista v civilu.

„Vůz ve vodě,“ odvětlí mu jeden z hasičů.

„To jsi ty, Harolde?“ ptá se policista.

„Manningu?!“ sykne hasič.

Dodávka je vzápětí vytažena na břeh. Vůz odhalil tři mrtvé. Spolujezdec je přimáčknutý mezi sedačkou a přední palubkou. *Zemřel rychle*, pomyslel si jeden z hasičů.

„Co je to za lidi?“ ptá se policista, když vidí na podlaze dva samopaly.

„Zase nějací radikálové!“ odsekne hasič Harold.

„Zřejmě se chystali udělat nějakou prasárnu,“ podotkne Manning.

Hasiči vytáhnou mrtvé ven.

„Ve vodě plave další tělo!“ křičí jeden z hasičů.

„Pravděpodobně řidič,“ ozve se Harold.

„Je tu spousta zbraní,“ všímá si policista.

Otáčí se ke svému kamarádovi Haroldovi a zapaluje si cigaretu.
Dnes zůstane v práci déle. Už to ví.

5. Modely USKI jsou pryč

„Máme problém“ mluví do telefonu major De Tiejn.

„Stalo se něco, majore?“ ptá se kapitán Parkea.

Drží telefon u svého ucha. Ušklíbne se.

„Plukovník Gausen a major Marso jsou mrtví.“

„Cože!“ vyprskne.

Jeho výraz je plný překvapení.

„Co mi to povídáte, majore?!“

„Ostraha objevila jejich těla v laboratoři doktora Sorjena.“

„A doktor?“

„Ten je také mrtvý.“

„Do prdele!“

„Našlo se i tělo jeho asistenta Luca Bastena. Jako jediný nezemřel střelnou zbraní.“

„A modely USKI?“

„Jsou pryč.“

„Tak to máme velký problém.“

„Zřejmě za tím stojí druhý asistent doktora Sorjena Paul Vessen, který je nezvěstný.“

„Aspoň vidíte, majore, že je úplně jedno kolik máme bezpečnostních složek. Nepřítel se dokáže infiltrovat kamkoliv.“

„Pokud se tyhle USKI dostanou do ruky nějaké radikální skupině, kterých se v Evropě tvoří stále více, začne válka.“

„Jsou to lidé, kteří jsou nespokojení!“

„To je pravda,“ řekne De Tiejn.

„Pamatuji si dobře poslední prosincový den. Přesně v jedenáct hodin před muzeem evropského umění vybuchla bomba. Byla to prý radikální skupina Vatan. Mého otce ten den povolali do práce...“

„...sloužil u policie?“

„Ano.“

„Nikdy jste o něm nemluvil.“

„Je mrtvý.“

„To mě mrzí.“

„Asi měsíc po tom útoku se na vlakovém nádraží odpálil nějaký šílenec. Můj otec vyrazil se svými muži do ulic. Zadrželi několik podezřelých. Všechny však museli propustit pro nedostatek důkazů.“

„A váš otec...“

„...chcete se zeptat, jestli zemřel ve službě? Ano, zastřelili ho dva dny po tom zátahu. Svědkové popsali dva muže na motorce. Předem vytipovaný cíl.“

„Mohli by to být ti samí.“

„O tom nepochybuji. Radikální skupina Vatan byla během následujícího roku eliminována policejní protiteroristickou skupinou. Odhalili dvě buňky. Připravili se a zaútočili na obě naráz.“

„To znamená, že tu máme další skupinu.“

„Vždycky se objeví, aby škodili. Nikdy se nepřizpůsobí systému. Budou bojkotovat nařízení, která Evropská unie

v minulosti odsouhlasila.“

„Některá nařízení jsou v rozporu se zdravým rozumem.“

„Teď ale musíme najít USKI.“

„Rozumím.“

Hlas na druhé straně telefonu utichl. Kapitán Parkea vrací svůj telefon do pouzdra připevněného na opasku. Jeho úkolem teď bude zajistit hraniční přechody vedoucí z Belgie.

6. Časová událost před střetem náklad'áku s dodávkou

Černá dodávka pokračuje směrem k mostu. V druhém pruhu se objevuje náklad'ák. Jede v pruhu pro rychlé vozy.

„Všimli jste si toho náklad'áku?“ ozve se řidič dodávky. „Jede ve špatném jízdním pruhu. Měl by jet v tom našem.“

„Věnuj se řízení,“ ozve se Paul Vessen.

„Idioti,“ pronese jeden z mužů sedících vzadu.

„Za mostem nezapomeň odbočit,“ ozval se znovu Vessen.

Měl otevřený notebook a pracoval na něm.

V tom se náklad'ák přibližuje k černé dodávce. Před vjezdem na most vráží do černé dodávky a natlačí vůz na svodidla

Bum!

„Brzdi!“ vykřikne Paul Vessen.

„Magore!“ vyprskne řidič a snaží se zastavit.

Náklad'ák na okamžik povolí, aby na mostě mohl do dodávky znovu narazit.

Bum!

Silný náraz ničí pravou stranu vozidla. Paul Vessen umírá jako první. Muži uvnitř křičí. Náklad'ák tlačí černý vůz více do svodidel, až se vozidlo nakonec dostává přes ocelový zádržný systém. Na

chvilku zůstává viset zachycené za zničenou kabinu. Nárazem se otvírají zadní dveře a z vozu vypadává tělo modelu USKI. Dopadne na zem. Přijíždějící vozy se snaží zastavit. Ozývá se pískání gum, skřípání plechů. Černá dodávka nakonec padá z mostu do řeky.

Model 01 se zvedá ze země. Chová se dezorientovaně. Lidé stojící na silnici si ho všímají. Volají na něho, ale on nereaguje. Pokračuje vpřed. *Kam?*

Vrací se do města. Kulhá. Dopadá na levou nohu. Utrpěl rovněž zranění hlavy. Pravým ramenem nemůže pohnout. Krvavá skvrna se objevuje pod levou lopatkou. Oděv je na některých místech potrhaný. Jako jediný přežil tu ošklivou autonehodu. Neuvědomoval si důsledky, ani příčiny. Z nějakého důvodu se vracel na místo, odkud odjeli.

„Mohu vám nějak pomoci?“ ptá se muž s kolem.

Model 01 se otáčí za hlasem. Sleduje ho a zařazuje do skupiny: *Nebezpečný.*

„Jmenuji se Rick Janssens. Jsem farář v kostele svaté Kateřiny. „Ošetřím vám zranění. Chápu, že před něčím utíkáte. Nebudu vás...“

„...už to děláte!“ přeruší jej zastřeným hlasem model 01.

„Chápu, dost otázek.“

„Ano.“

„Pojďte se mnou,“ nabízí farář svou pomoc.

Model 01 se zastavuje. Chvíli se rozhlíží kolem. Nakonec souhlasí a odchází s farářem Janssensem.

Zadním vchodem vstupují společně do kostela svaté Kateřiny. Model 01 se diví, že jdou zadním vchodem.

„Vidím půdorys zdejšího objektu. Má tři vchody.“

„Kostel je v rekonstrukci. Před několika lety byl uzavřen. Nakonec otevřeli část jen pro bohoslužby,“ odvětí Janssens.

„Nevím, co to znamená, ale věřím, že mi pomůžete zastavit krvácení,“ otočil hlavou za sebe.

Farář se podíval na jeho záda. Krvavá skvrna se rozšiřovala. Hned pochopil, že je to vážnější, než si myslel. Zavedl ho do jedné z kamenných místností.

„Tohle je moje komnata. Můj dům, kde přebývám. Ať je i tvým domovem, synu,“ vysvětluje mu farář.

Všimá si, že se raněný muž po místnosti rozhlíží. Zve jej dál.

„Můj předek se jako architekt podílel na vzniku tohoto kostela,“ chlubí se farář.

„On byl stvořitel?“ ptá se model 01.

„Ne, kdepak. Stvořitel je jen jeden,“ zvedá Janssens svůj zrak směrem ke stropu.

„Tam?“ diví se model 01.

Zřejmě vůbec nechápeš, o čem mluvím, pomyslel si farář. Proto přišla jeho následující otázka.

„Odkud jsi?“

„Budova s několika podlažími. Výtahy, schody.“

„Aha,“ zamyslí se Janssens. Vzápětí se ptá: „Jak se jmenuješ?“

„Nevím.“

„Utrpěl jsi ránu do hlavy. Je možné, že jsi to zapomněl.“

Model 01 mlčí. Farář mu ukazuje, kam se má posadit. Sám odchází k velké skříni. Otvírá ji a vytahuje velkou papírovou krabici. Zvedá víko a odkládá ho stranou. Přichází ke zraněnému muži. Uvnitř má různé léky, obvazy, injekční stříkačky i ampule s různými barevnými tekutinami

„Ošetřím ti tvé zranění,“ spustí farář.

Model 01 kývne.

Farář mu nejdříve ošetří zranění na hlavě. Poté ho pobídne, aby si svlékl vrchní část oblečení. Ošetří mu odřený loket. Obejde ho a zjišťuje, že má pod lopatkou zaseknutý kus kovového předmětu.

„Očistím ti místo desinfekci a pak to vyndám.“

Model 01 mlčí.

„Trochu to zabolí, ale bude rychlé,“ dodává Janssens a kleštěmi vytahuje kus kovu.

Jeho podivný pacient ani nepípl. *Muselo to bolet. Co jsi zač?* Zamýšlí se v duchu farář.

„Teď bych potřeboval, aby sis svlékl i kalhoty. Zřejmě máš poraněné koleno.“

„Ovšem,“ ozve se model 01.

„Dobře,“ kývne Janssens a ustupuje od neznámého muže.

USKI se svlékne do naha a nechá se znovu ošetřit. Janssens se samozřejmě podiví, že nemá spodní prádlo, ale neřeší to. Potřebuje mu ošetřit zraněné koleno.

„Vypadá to jako povrchové zranění, ale kulháš, bude třeba použít rentgen. Potřebujeme odbornou pomoc,“ spustil.

„Bojíš se smrti?“ ptá se model 01.

„Proč se mě na to ptáš?“

Farář Janssens pomalu ustupuje dozadu. USKI vstává ze židle a kráčí k němu.

„Řekl jsem snad něco, co tě rozzlobilo?“ ptá se farář.

„Ve tvém hlase je strach.“

„Jsem obyčejný muž a ty jsi pravděpodobně voják nebo žoldák. Zabiják.“

„Jsem vykonavatel.“

„Bože, ochraňuj mě,“ farář se začne modlit.

„Proč říkáš ty slova?“

„Prosím o ochranu svého boha,“ odvětlí farář Janssens.

V tu chvíli se zastaví u zdi. Dál už nemůže. *Chce mě opravdu zabít?*

„Boha?“

„Mám na mysli našeho Stvořitele.“

Model 01 se zastavil.

„Nevím nic o vašem stvořiteli.“

„Rád ti o stvořiteli něco řeknu.“

„Zahubím všechny!“

Teď farář Janssens rozuměl dobře. Polkl na sucho a v jeho hlavě se začaly tvořit otázky. *Jaký je jeho úkol? Kde se tu vzal?*

Model 01 vzápětí padá k zemi. Jako by ho někdo vypnul.

Uf!

Farář si oddechl. Už se viděl na onom světě. Ten muž měl svalnaté tělo. *Evidentně je trénovaný zabíjet. Neměl bych proti němu šanci.*

V tichu kamenné místnosti slyšel tlukot svého srdce.

7. Současnost

Poručík Manning Kelsser cítí vibrovat telefon ve své kapse. Sahá pro něj a přijímá hovor.

„Kelsser.“

„Major Van Rudeen.“

„Veliteli?“

„Kde jste?“

„U mostu krále Leopolda. Byl jsem svědkem hromadné dopravní nehody.“

„Vraťte se na oddělení.“

„V jednom z těch vozů byly zbraně, pane.“

„Opravdu?“

„Proč bych vám kecal?!“

„Vaše šprýmy vás předcházejí.“

„Víte dobře, že co se týká terorismu, nežertuji.“

„Dobře, potřebuji vás na oddělení.“

„Je to důležité?“

„Volal mi major De Tiejn z Interpolu. Jejich ředitel a zástupce spolu s nějakým doktorem byli v jeho laboratoři zastřeleni. Údajně jim zmizely nějaké subjekty. USKI. Víc nevím.“

„USKI?“

„Netuším, co to je.“

„Budu tam do půl hodiny.“

„Dobře.“

Poručík Kelsser vrátil telefon do kapsy. *To nám to hezky začíná,* pomyslí si.

„Tváříš se jako...“

„...jako, že tohle je jen vrchol, toho, co se teď děje?“ přerušil hasiče Harolda poručík Kelsser.

„Co se stalo?“

„Musím se vrátit na oddělení.“

„Když musíš, tak musíš.“

„Naši technici sem přijedou, co nejdříve. Hlavně to zkuste nechat, jak to je.“

„Jasný. Necháme ten vůz, jak je.“

„Toho dalšího mrtvého dejte vedle vozu. Zřejmě vypadal z vozu, ale pokud to bude možné, nechejte to, jak to je. Třeba technici něco najdou.“

„Pravděpodobně plánovali nějaký útok.“

„Je to možné.“

Poručík Manning Kelsser se rozloučil s hasičem Haroldem, se kterým se zná od dětství. Přesto mu neřekl, o co se jedná a proč je tak náhle odvolán.

8. Zdání klame

Muž v modrém triku s nápisem GLORY se ocitá v bruselském metru. Linka 1. Červené vagóny přijíždějí. Muž mizí v davu. Pro většinu se stává neznámým. Nikdo si ho ani v nejmenším nespojuje s incidentem u mostu.

Vrrrrr!

Muži vibruje telefon v kapse. Dívá se na displej. Je to příchozí SMS. Odpovídá okamžitě. ANO. Poté vrací telefon zpět do své kapsy.

„Ach ty, ženy,“ pronese muž v přibližně stejném věku s kšiltovkou na hlavě.

Pousměje se a znovu se pokouší navázat kontakt.

„Matka,“ odsekne muž v modrém triku a odchází k jiným dveřím.

Neznámý s kšiltovkou pokyne a nechává svůj objekt k hovoru odejít. Pochopil, že nemá o rozhovor zájem. Vlak staví. Muž v modrém triku vystupuje.

Vrrrrr!

Znovu mu vibruje telefon. Sahá do kapsy. V tu chvíli kolem něho projíždí mladík na skateboardu. Dvě rány z pistole s tlumičem do modrého trika. Muž padá k zemi. Skateboard pokračuje dál.

Někdo si všiml muže na zemi. Krev pod jeho tělem je známkou, že se stalo něco zlého.

„Zavolejte policii!“ křičí.

Lidé kolem mrtvého tvoří kruh. Čekají na policii. Žena se sklání k muži v modrém triku.

„Jsem doktorka,“ oznamuje všem.

Dotýká se krční tepny a zjišťuje, že je mrtvý.

Skateboardista přijíždí ke schodům. Bere své prkno do ruky. Vybíhá po schodech na denní světlo. Přistupuje k prvnímu telefonnímu automatu a bere sluchátko do ruky. Zvolí číslo a čeká.

„Ano?“ ozývá se na druhé straně sluchátka.

„Hotovo,“ pronese skateboardista do sluchátka.

„Máme informace, že on svůj úkol na mostě také splnil.“

„To znamená, že mě již nebudete potřebovat.“

„V případě potřeby se zase ozveme!“

Mladík položil sluchátko zpátky na své místo. Poté vyrazil do prázdné uličky. U prvního odpadkového koše odložil skateboard. Poté si svlékl mikinu, kterou měl na sobě. Odhodil ji do dalšího odpadkového koše. Zmizel v následujícím průchodu. Potkal mladý pár. Nevšímal si ho. Měl skloněnou hlavu. Vstoupil do obchodu se suvenýry.

Za deset minut vychází muž kolem třiceti let s brýlemi na nose. Usmívá se. Na první pohled se zdá, že se jedná o jiného muže. Má však stejnou bílou sportovní obuv jako ten skateboardista.

9. Model 01

Po půlhodině se model 01 probouzí. Leží na zemi. Otevírá oči. Farář stojí od něho přibližně čtyři metry a v ruce drží pušku. *Nikdy bych si nepomyslel, že tohle budu muset udělat, prolétne mu hlavou.*

„Co se stalo?“ ptá se raněný USKI.

„Chtěl jsi mě napadnout,“ odpoví farář.

„Zabíjejte je všude. Kde je dostihnete!“ vykřikne a pokouší se vstát.

Farář na něho namíří.

„Nenuť mě to udělat!“ pohrozí mu.

„Pro ty, kdož neuvěřili, určen je trest přísný. Zatím, co ti, kdož uvěřili, a zbožné skutky konali, čeká odpuštění a odměna velká,“ pronesl model 01.

Vstal, ale nezaútočil.

„Nic takového v bibli není,“ pokračuje farář. „Proč jsi zde?“

Ticho přeruší zvon. Několikrát udeřil. Model 01 se ohlédl za zvukem.

„Proč jsi zde?“

Farář Janssens naléhá.

„Těm, kdož byli bezprávně vyhnáni ze svých domovů,“ pronesl model 01.

„Co je tvým úkolem?“

„Vy, kteří věříte! Strážte sebe i rodiny své před ohněm, jehož palivem budou lidé a kamení. Na něj dohlíží andělé přísní a silní, kteří se neodvážejí neuposlechnout Boha v ničem, co jim přikázal, a vykonají vše, co jim bylo poručeno.“

„Pokládáš se za anděla?“

USKI kývne.

„A čím ruka tě vede?“ ptá se farář. „Chápu, že tě cvičili, abys všechny nevěřící zabil, ale já jsem věřící.“

„Falešná víra! Nečistá zbožnost!“

„Zbožnost nespočívá v tom, že obrátíš tvář na východ nebo na západ. Zbožný je ten, kdo uvěřil v Boha, v anděly...“

„...já jsem anděl pomsty!“ vykřikl a vykročil proti faráři.

„Stůj nebo použij zbraň!“

Model 01 nereagoval na jeho hrozbu. Přiskočil k faráři Janssensovi takovou rychlostí, že nebohý muž nestačil zmáčknout spoušť. Jednou rukou ho chytl pod krkem a nadzvedl jej. Druhou rukou mu vytrhl pušku z ruky. Odhodil ji do strany.

„Pro ty, kdož neuvěřili, určen je trest přísný!“ ozve se USKI zastřeným hlasem a zlomí faráři vaz.

Poté jeho bezvládné tělo pouští na zem. Prohledá skříně s oblečením a obléká si černé roucho s kapucí.

„Roztahuji svá křídla,“ pronesl model 01 po chvíli a opustil kostel svaté Kateřiny.

Lidé se za ním otáčeli. Nevšímal si jich. V paměti měl mapu svého úkrytu, svého chrámu.